

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Keserü jegyzetek

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp.

(Helv)

1920. 7/3.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

308 "1920"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest tövörös házinyomdája 1919.

Keserü jegyzetek.

Hogy mulat, Budapest?

Elhatároztam, hogy az idei Szilveszteren nem mulatok. Nem igen nehéz ilyesmit elhatározni, mikor zuhog az eső és csunya csatakapad az aszfalton. Köd hull, a gázlámpák álmosan bóbiskolnak és a házak ablakai is többnyire sötétek. Szegény emberek laknak itten, kik bizonyára már lefeküdtek és takarókoskodnak a villannyal. Valaha zajgott a pesti utca ilyenkor és jókedvű emberek ölekeztek. Most nem hallani az autók vidám tiükölését. Budapest egy fanyar és szegény város képét mutatja.

Először is a Pannoniába megyek, ahol megvacsorázom. A szép kandallóban lobog a tűz s az izlésesen megterített asztaloknál előkelő közönség mulat. Vacsoraközben zengő kürtszóval, Boeckay-sapkában bejön a Nemzeti Hadsereg egy tisztje, akit hallatlan lelkesedéssel fogadnak. Nagy börtáska van az oldalán, ebbe gyűjti azokat az adományokat, melyeket a nemzeti hadsereg céljaira adnak. El kell ismerni, hogy a különben szükmarku pesti közönség kinyitotta a bugyellárisát és senki se fukarkodott az adománnyal. A tiszt alig győzte begyűrti a rongyos bankókat a nagy börtáska szájába. Husz korona a legkisebb adomány, de nagyon sokan adnak százasokat és ezresek is.

Riportom egyik legérdekesebb mozzanata az, mikor fizetésre kerül a sor. A mellettem ülő asztalnál három ember vacsorázott, nem nagyon bőségesen, de ünnepi. Számlája 1130 korona.

Szemben velem pedig egy kilenc tagu társaság ülte meg a keserü év elmulását, ami neki 4300 koronácskájába került. Nem tehetek róla, de kissé kellemetlenül éreztem magam ebben a fűtött terebben, ha arra gondoltam, hogy nagyon sok család hideg szobában didereg és az a gondja, hogy miként tud egy falás kenyeret szerezni.

Mikor kimegyek az utcára, még mindig szaporázza a fáradhatatlan eső. Kocsit keresek, de az igazán lehetetlen feladat ilyenkor. Hosszu sorban állnak ugyan egymás mögött a kocsik, de a pesti bérkocsisok boszorkányos ravaszsága kiismerhetetlen, nem tudom, milyen varázsigét kell nekik rebegni, hogy fölvegyenek. Fölényes mosollyal hallgatják végig különböző indítványaimat. Végre lelék egy szabad kocsist, aki hajlandó elvinni a Keleti-pályaudvarig 200 koronáért. Mindegyik kocsinak le van csapva a zászlócskája. Ha valaki beül, előzően kell lefizetni 100, vagy 150 koronát, csak akkor sziveskedik tárgyalni velünk a bak koronázatlan királya.

Valaha a pincérek napja volt ez, s nagyon sok kisegítő pincért kértek a különböző kávéházakba, de a magánlakásokba is, ahol estélyeket adtak. Érdeklődtem a pincéregyletnél, milyen volt az idei forgalom, azt a felvilágosítást kaptam, hogy alig keresték őket. A kávéházak beérték a régi személyzettel. Legtöbb kávéház különben zsufolva sem volt, a Bristol tizenegy órákor még majdnem üres, a körüti kávéházakban is találni helyet, amin csak az csodálkozik igazán, aki azelőtt látta a békebeli és háborus Szilvesztereket. A vendégek azonban nem fukarkodtak a borralalókkal. A *Spojarits* főpincére 1300 koronát keresett Szilveszter-estén.

Most a barokat járom. Ugy látszik, az új

divat inkább a barokat kedveli. A Rákóczi-utí Tabarin-bar annyira zsufolt, hogy az ajtónál be sem lehet jutni, mint valami népgyűlésen, tolonganak az emberek s a nők a parkett-táncosokkal keringenek, a szivarfüst olyan vastag, hogy vágni lehetne. Nagyon sok könnyelmű kishivatalnok ül itt az asztalnál, aki ezen az éjszakán elveri egész havi fizetését. Itt a mentőknek gyűjtenek, de őket a közönség érthetetlen módon nemigen támogatja, többnyire csak kétkoronások röpülnek a persely felé.

A lipótvárosi pénzarisztokrácia a *Gresham*-barban mulatott. Itt látni a város igazi gazdagjait, kifogástalan estélyi ruhában, ragyogó és divatos öltözetben. A nők fülcimpáiban mogyorónagyságu butonok szikráznak és bár óriási a meleg, a hölgyek semmi áron sem hajlandók letenni hermelinkabátjukat. Fejükön paradicsommadártollas remek kis kucsmák. Az étlapok árai egyszerűen szenzációsak. Egy liba rostos 90 korona. Egy fél fácán 70 korona. Nyulgerinc 65 korona. Francia pezsgő egyáltalán nincs. Egy üveg nagyon gyenge magyar pezsgő 150 korona. Egy hédécis üveg magyar bor 60—80 korona. Az emberek különben aránylag kevés pezsgőt ittak. A New-York kávéházban 60 üveg pezsgő fogyott el Szilveszter-estén, a barjában 100 és egész forgalma 67.000 korona volt. Az *Emké*-é 40.000 korona. Egy négyszemélyes asztal számlája átlag 700—800 korona, egy órákor bezártak. Újév éjszakája azonban teljes csöndben telt el.

Igy mulat az újult Budapest, a szomorú és reménytelen béke előtt.